

היסטוריה של יופי

חדרי המיניאטורות של הלנה רובינשטיין במוזיאון תל אביב

לכבוד שנת ה-90 למוזיאון תל אביב לאמנות - 17 חדרי המיניאטורות הייחודיים והמרהיבים של מייסדת אימפריית היופי הלנה רובינשטיין (1870-1965), קמים לתחייה ולתצוגה מחדשת בעיצוב מקומי עכשווי המותאם לקטנים ולגדולים כאחד. לאחר שימור נרחב ויסודי של 4 שנים

החדרים, שהוצגו לראשונה בסלון ביתה של האספנית ב-1935 המשיכו מסורת של בתי מיניאטורות שהופיעו לראשונה בגרמניה ובהולנד במאה ה-17 ונועדו להקסים ולהדהים את הצופה.

המבקרים בחדרי המיניאטורות מוזמנים לפסוע ברחוב תל אביבי טיפוסי ולהביט מבעד לחלונות בנייניו אל קפסולות זמן זעירות ומרתקות החושפות מגוון חדרים גדושי פריטים שסגנונם נע בין המאה ה-16 ועד תחילת המאה ה-20. אפשר להציץ אל סלון ויקטוריאני מהמאה ה-19, לבחון מטבח אוסטרי כפרי מאותה תקופה, לבלוש אחר חפצים מבית ממכר עתיקות אנגלי לפני כמאה ושמונים שנה, או לדמיין את חייו של צייר בוהמייני במונמטר בפריז בתחילת המאה ה-20.

בספרה האוטוביוגרפי חיי למען היופי, כתבה הגב' רובינשטיין: "מומחים ומבקרי אמנות מארצות רבות באו לראות את החדרים המיניאטוריים שאספתי, אבל אני חושבת שיותר מכול נהנית להראותם לילדים".

הלנה רובינשטיין אספה במהלך חייה עשרות אלפי חפצים מיניאטוריים. ברשותה היו עשרות חדרים מרהיבים שהוצגו בבתי ובסלוני היופי שלה בניו יורק ובפריז, והמבקרים בהם התפעמו מפלא העולמות הממוזערים. החל מחדר אוכל בתקופת הברוק הספרדי דרך סלון רוקוקו צרפתי מאמצע המאה ה-18, חדר אנגלי ויקטוריאני מהמאה ה-19 וכלה בסטודיו פריזאי של אמן במאה ה-20. מכל אוצרות האמנות שאספה "המדאם", היו חדרי המיניאטורות חביבים עליה במיוחד. אהבתה של רובינשטיין לחדרים מיניאטוריים החלה עוד בילדותה בפולין. היא זוקפת את החשיפה הראשונה אליהן לזכות סטאשק, הגנן בבית סבא וסבתא, שגילף ריהוט מעץ לבית בובות עבור הלנה ואחיותיה בעת ביקורן שם.

בתי מיניאטורות (הידועים גם בשמות: Cabinet houses, Dollhouses, Baby houses שימשו כסמל סטטוס של בעליהם. מקורם ב"חדרי הפלאות" ההיסטוריים שהציגו אוצרות נדירים לעיני אורחי הפטרון. לבתי המיניאטורות היה גם תפקיד חינוכי בהוראה של ניהול משק הבית לנשים באמצעות הדגם החזותי של הבית האידיאלי. במרוצת השנים נהיו חדרי המיניאטורות לתחביב נפוץ של נשות המעמד הגבוה, ורק במאה ה-20, לאחר תמורות חברתיות וכלכליות, התבססו בתי בובות כצעצועים המיועדים למשחק ילדים. החדרים שלפנינו מעוצבים בקפידה תוך דייקנות בפרטים, גודש ועושר חומרי הכולל בין היתר: שנהב, אס הפנינה, כסף, בדולח, מהגוני, בדיל ומשי. מאפיינים אלו ניכרים במלוא עוצמתם בשחזורים של חפצים כגון הנברשת בחדר האוכל הוויקטוריאני, הכיריים במטבח האוסטרי, פסנתר הכנף בסטודיו במונמטר, ותיבת האוצר בבית ממכר העתיקות הלונדוני. החדרים המגוונים משייטים בין תקופות היסטוריות שונות ובין שפע סגנונות שתאמו את אופייה הססגוני של האספנית. הם נתרמו לאוסף המוזיאון מתוך עיזבונה, הוצגו מ-1968 בביתן הלנה רובינשטיין לאמנות בת זמננו, ולאחר מכן הועברו לתצוגת קבע בבינין הראשי של המוזיאון.

אוצרת: גלית לנדאו אפשטיין

A History of Beauty

Helena Rubinstein's Miniature Rooms at the Tel Aviv Museum of Art

The 17 unique and stunning miniature rooms collected by Helena Rubinstein (1870-1965), the founder of the beauty empire bearing her name, are returning in a new exhibition, following a comprehensive four-year process of restoration. The display's local and contemporary design appeals to both young and adult visitors.

These rooms, which were originally displayed in the collector's home in 1935, represent a tradition of miniature houses, which first emerged in Germany and Holland in the 17th century, with the aim of enchanting and astonishing their viewers. Visitors are invited to stroll down a typical Tel Aviv street and gaze through the building windows into tiny, mesmerizing time

capsules that reveal rooms filled with highly detailed objects, whose style ranges from that of the 16th century to that of the early 20th century.

You are invited to peer into a 19th-century Victorian parlor, to study a rustic Austrian kitchen from the same period, to scrutinize antiques in an English old curiosity shop from close to 180 years

ago, or to imagine the life of a bohemian artist in a studio in Montmartre, Paris, in the early 20th century.

In her autobiographical book *My Life for Beauty*, Helena Rubinstein wrote: "Connoisseurs and art critics have traveled from many lands to see these miniature rooms, but I think I enjoy showing them to children most of all."

Curator: Galit Landau Epstein

